

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

65. gadagājums

2022. gada 10. oktobris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2022/C 389/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2022/C 389/02	Lieta C-465/22: Tiesas 2022. gada 16. augusta rīkojums (<i>Amtsgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>flightright GmbH/Brussels Airlines SA/NV</i> (Gaisa transports – Kompensācija gaisa pasažierim lidojuma ilgas kavēšanās gadījumā – Savienotie lidojumi – Kavēšanās pirmajā lidojumā – Līgumisku attiecību neesamība starp pasažieri un otro lidojumu veikušo Kopienas gaisa pārvadātāju – Pret otro lidojumu veikušo gaisa pārvadātāju vērsta prasība par kaitējuma atlīdzināšanu)	2
2022/C 389/03	Lieta C-413/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) – <i>Vapo Atlantic SA/Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental</i>	2
2022/C 389/04	Lieta C-416/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza <i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugāle) – <i>EDP –Energias de Portugal, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira</i>	3
2022/C 389/05	Lieta C-428/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Administrativen sad Varna</i> (Bulgārija) – “ <i>DEVNIA TSIMENT</i> ” AD/Zamestnik predsedatel na Darzhavna agentsia “ <i>Darzhaven rezerv i voenmovremenni zapasi</i> ”	4
2022/C 389/06	Lieta C-437/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. jūlijā iesniedza <i>Riigikohus</i> (Igaunija) – R.M. un E.M./ <i>Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet)</i>	5

2022/C 389/07	Lieta C-466/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. jūlijā iesniedza <i>Administrativen sad – Veliko Tarnovo</i> (Bulgārija) – “V.B. Trade” OOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – <i>Veliko Tarnovo</i>	6
2022/C 389/08	Lieta C-473/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022.gada 15. jūlijā iesniedza <i>Markkinaoikeus</i> (Somija) – <i>Mylan AB/Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.</i>	7
2022/C 389/09	Lieta C-497/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 22. jūlijā iesniedza <i>Landgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>EM/Roompot Service B.V.</i>	7
2022/C 389/10	Lieta C-509/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 27. jūlijā iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl</i>	8
2022/C 389/11	Lieta C-522/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. augustā iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>GE/British Airways plc</i>	9
2022/C 389/12	Lieta C-551/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 17. augustā Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 1. jūnija spriedumu lietā T-481/17 <i>Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno un SFL/VNV</i>	9
Vispārējā tiesa		
2022/C 389/13	Lieta T-409/22: Prasība, kas celta 2022. gada 30. jūnijā – <i>Glonatech/REA</i>	11
2022/C 389/14	Lieta T-450/22: Prasība, kas 2022. gada 18. jūlijā – <i>Sberbank Europe/VNV</i>	12
2022/C 389/15	Lieta T-453/22: Prasība, kas celta 2022. gada 21. jūlijā – <i>BASF un citi/Komisija</i>	13
2022/C 389/16	Lieta T-501/22: Prasība, kas celta 2022. gada 18. augustā – <i>Austrija/Komisija</i>	14
2022/C 389/17	Lieta T-506/22: Prasība, kas celta 2022. gada 18. augustā – <i>CrossFit/EUIPO – Pítĳ Pelotas (“CROSSWOD EQUIPMENT”)</i>	15
2022/C 389/18	Lieta T-509/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. augustā – <i>Bimbo/EUIPO – Bottari Europe (“BimboBIKE”)</i>	16
2022/C 389/19	Lieta T-511/22: Prasība, kas celta 2022. gada 23. augustā – <i>Olimp Laboratories/EUIPO – Schmitzer (“HPU AND YOU”)</i>	17
2022/C 389/20	Lieta T-517/22: Prasība, kas celta 2022. gada 29. augustā – <i>Aldi/EUIPO – Heredero de Navarra (“LYTTOS”)</i>	18
2022/C 389/21	Lieta T-520/22: Prasība, kas celta 2022. gada 28. augustā – <i>Karić/Padome</i>	18
2022/C 389/22	Lieta T-521/22: Prasība, kas celta 2022. gada 29. augustā – <i>Golovaty/Padome</i>	19
2022/C 389/23	Lieta T-522/22: Prasība, kas celta 2022. gada 29. augustā – <i>QU/Padome</i>	20
2022/C 389/24	Lieta T-528/22: Prasība, kas celta 2022. gada 30. augustā – <i>Belaruskali/Padome</i>	21
2022/C 389/25	Lieta T-529/22: Prasība, kas celta 2022. gada 30. augustā – <i>QT/EIB</i>	22
2022/C 389/26	Lieta T-534/22: Prasība, kas celta 2022. gada 30. augustā – <i>Belarusian Potash Company/Padome</i>	23
2022/C 389/27	Lieta T-415/18: Vispārējās tiesas 2022. gada 25. augusta rīkojums – <i>Silgan Closures un Silgan Holdings/Komisija</i>	24
2022/C 389/28	Lieta T-808/19: Vispārējās tiesas 2022. gada 25. augusta rīkojums – <i>Silgan International un Silgan Closures/Komisija</i>	24

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2022/C 389/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 380, 3.10.2022.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 368, 26.9.2022.

OV C 359, 19.9.2022.

OV C 340, 5.9.2022.

OV C 326, 29.8.2022.

OV C 318, 22.8.2022.

OV C 311, 16.8.2022.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas 2022. gada 16. augusta rīkojums (*Amtsgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *flightright GmbH/Brussels Airlines SA/NV*

(Lieta C-465/22) ⁽¹⁾

(*Gaisa transports – Kompensācija gaisa pasažierim lidojuma ilgas kavēšanās gadījumā – Savienotie lidojumi – Kavēšanās pirmajā lidojumā – Līgumisku attiecību neesamība starp pasažieri un otro lidojumu veikušo Kopienas gaisa pārvadātāju – Pret otro lidojumu veikušo gaisa pārvadātāju vērsta prasība par kaitējuma atlīdzināšanu*)

(2022/C 389/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa*Amtsgericht Hamburg***Pamatlietas puses**Prasītāja: *flightright GmbH*Atbildētāja: *Brussels Airlines SA/NV***Rezolutīvā daļa**

Izslēgt lietu C-465/22 no Tiesas reģistra.

⁽¹⁾ Iesniegšanas datums: 12.7.2022.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza *Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) – *Vapo Atlantic SA/Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental*

(Lieta C-413/22)

(2022/C 389/03)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa*Supremo Tribunal Administrativo***Pamatlietas puses**Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Vapo Atlantic SA*

Atbildētāji kasācijas tiesvedībā: *Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/28⁽¹⁾ 3. panta 4. punkts un 18. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā, lai sasniegtu biodegvielas iekļaušanas mērķus, ir paredzēts, ka uzņēmēji alternatīvi var pamatot šo pašu kritēriju izpildi, i) fiziski iekļaujot biodegvielu fosilajā degvielā vai ii) iegūstot biodegvielas sertifikātus no citiem uzņēmējiem, kuriem ir biodegvielas pārprodukcija?
- 2) Vai Direktīvas 2009/28 3. panta 4. punkts un 18. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru iespēja fiziski iekļaut biodegvielu ir attiecināma vienīgi uz biodegvielas ražotājiem, kuriem ir akcīzes preču pārstrādes noliktavas statuss, liedzot šādu iespēju struktūrām ar iekļaušanas pienākumu, kuras importē degvielu kā reģistrēti saņēmēji, jo tās var izmantot iespēju iegādāties biodegvielas sertifikātus, pretējā gadījumā nosakot, ka tām ir jāmaksā kompensācija (kas pēc būtības ir līdzvērtīga naudas sodam)?
- 3) Vai atbilde uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu būtu citāda, ja faktisko apstākļu rašanās brīdī nebija pieejami biodegvielas sertifikāti, kurus varētu izmantot pārdošanai tirgū, un līdz ar to mazajam uzņēmējam nebija iespējams tos iegādāties vai arī tas bija iespējams vienīgi ar lielām grūtībām, un ja *Direção-Geral de Energia e Geologia* (Energētikas un ģeoloģijas ģenerāldirekcija, turpmāk tekstā – “DGEG”) nerīkoja attiecīgās izsoles, un tādējādi vienīgā iespēja bija maksāt kompensāciju (kas pēc būtības ir līdzvērtīga naudas sodam)?
- 4) Vai Direktīvas 2009/28 18. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā kā priekšnoteikums ilgtspējības shēmas piemērošanai ir paredzēta neatkarīgas revīzijas (valsts tiesiskā regulējuma gadījumā – neatkarīgu pārbaūžu) veikšana?
- 5) Vai Direktīvas 2009/28 18. panta 3. punktam ir pretrunā valsts sistēma ilgtspējības kritēriju pārbaudei, kurā, lai gan tajā ir paredzēta kontroles iestāžu akreditācija ilgtspējības kritēriju izpildes neatkarīgu pārbaūžu veikšanai (atbilstoši minētās direktīvas 18. panta 3. punktam), tomēr praksē šādas iestādes nebija iespējams atlasīt, jo netika izsludināts konkurss, vienlaikus pieprasot uzņēmējiem pierādīt, ka tie atbilst minētajiem kritērijiem, neprasot papildus veikt neatkarīgu revīziju?
- 6) Ja atbilde uz iepriekš minētajiem jautājumiem ir noliedzoša, vai LESD 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamatlietā, kas ir interpretēts iepriekš minētajos jautājumos aprakstītajā veidā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV 2009, L 140, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. jūnijā iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – EDP – Energias de Portugal, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-416/22)

(2022/C 389/04)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāja: EDP – Energias de Portugal, SA

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādi darījumi kā i) obligāciju pirkšanas piedāvājums par naudu, ii) obligāciju emisija un iii) akciju publiskais piedāvājums ir jāuzskata par “darījumiem kopumā” jeb “vispārējiem darījumiem” no Tiesas spriedumiem lietā *Isabele Gielen* (C-299/13) ⁽¹⁾ un *Air Berlin* (C-573/16) ⁽²⁾ izrietošās judikatūras izpratnē?
- 2) Vai Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvas 2008/7/EK ⁽³⁾ 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā esošā vārdkopa “ar tiem saistītām formalitātēm” ir jāinterpretē tādējādi, ka tā aptver finanšu starpniecības pakalpojumus, kas saņemti saistībā ar tādiem darījumiem kā i) obligāciju pirkšanas piedāvājums par naudu, ii) obligāciju emisija un iii) akciju publiskais piedāvājums?
- 3) Vai Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvas 2008/7/EK 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu var interpretēt tādējādi, ka tas aizliedz ar zīmognodevu aplikt komisijas maksas par finanšu starpniecības pakalpojumiem, ko banka sniedz saistībā ar tādiem darījumiem kā i) parāda vērtspapīru atpirkšana, ii) pārvedamu vērtspapīru emisija un laišana apgrozībā un iii) kapitāla palielināšana ar emitēto akciju publisko piedāvājumu, ja šajos pakalpojumos ietilpst pienākums apzināt ieguldītājus un sazināties ar tiem, lai izplatītu vērtspapīrus, saņemt rīkojumus par parakstīšanos vai iegādi un atsevišķos gadījumos iegādāties piedāvātos vērtspapīrus?
- 4) Vai uz iepriekšējiem jautājumiem ir atbildams atšķirīgi atkarībā no tā, vai šo finanšu pakalpojumu saņemšana ir prasīta likumā vai arī tā ir fakultatīva?

⁽¹⁾ EU:C:2014:2266.

⁽²⁾ EU:C:2017:772.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2008/7/EK (2008. gada 12. februāris) par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV 2008, L 46, 11. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza *Administrativen sad Varna* (Bulgārija) – “DEVNIA TSIMENT” AD/Zamestnik predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(Lieta C-428/22)

(2022/C 389/05)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Varna

Pamatlietas puses

Prasītāja: “DEVNIA TSIMENT” AD

Atbildētājs: Zamestnik predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK ⁽¹⁾ (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1099/2008 ⁽²⁾ (2008. gada 22. oktobris) par enerģētikas statistiku 2. panta d) punktu, kā arī ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119/EK 33. apsvēruma, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlīdētā aplūkotās, kas nosaka, ka personām, kuras atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4.23. punktam ražošanas mērķiem ir saņēmušas naftas koksu ES iekšienē, var tikt noteikts pienākums izveidot drošības rezerves?

- 2) Vai Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, atbilstoši kurām par produktu veidiem, kam jāizveido un jāuztur drošības rezerves, uzskata tikai daļu no produktu veidiem, kas minēti Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļu?
- 3) Vai Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kas paredz, ka, ja persona īsteno vienu tādu produktu veidu, kas minēti Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļu, saņemšanu ES iekšienē vai attiecīgi tā importu, tai izriet pienākums izveidot un uzturēt cita, atšķirīga produkta veida drošības rezerves?
- 4) Vai Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kas nosaka, ka personai ir pienākums izveidot un uzturēt tāda produkta rezerves, kuru tā neizmanto savā saimnieciskajā darbībā un kurš nav saistīts ar šo saimniecisko darbību, turklāt šis pienākums vēl arī ir saistīts ar būtisku finansiālu slogu (kas izpildi padara praktiski neiespējamu), jo attiecīgais produkts nav nedz personas rīcībā, nedz tā ir attiecīgā produkta importētāja un/vai turētāja?
- 5) Ja atbilde uz kādu no iepriekš minētajiem jautājumiem ir noliedzosa, vai, ņemot vērā Direktīvas 2009/119 mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka noteikta produkta veida importētājam var tikt noteikts tikai pienākums izveidot un uzturēt tā paša produkta veida drošības rezerves, kas ir ticis importēts?

⁽¹⁾ OV 2009, L 265, 9. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 304, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. jūlijā iesniedza Rügikohus (Igaunija) – R.M. un E.M./Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet)

(Lieta C-437/22)

(2022/C 389/06)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Rügikohus

Pamatlietas puses

Prasītāji: R.M. un E.M.

Otrs lietas dalībnieks un cietusī puse: Eesti Vabariik (ko pārstāv Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādos apstākļos kā pamatlietā no Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ (1995. gada 18. decembris) 7. panta, skatītā kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽²⁾ (2013. gada 17. decembris) 56. panta pirmo daļu un 54. panta 1. punktu, kā arī Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 ⁽³⁾ (2014. gada 11. marts) 35. panta 6. punktu, izriet pamats ar tiešu juridisko iedarbību krāpnieciski iegūtu, no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) finansētu atbalstu atmaksāšanas prasībai pret saņēmējas juridiskās personas pārstāvjiem, kuri apzināti ir snieguši nepatiesas ziņas, lai krāpnieciski iegūtu atbalstu?

- 2) Vai tādos apstākļos kā pamatlietā, kur no ELFLA finansēts atbalsts tika noteikts krāpšanas rezultātā un izmaksāts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (*Osaiuhing*), par saņēmēju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) 54. panta 1. punkta un Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts) 35. panta 6. punkta izpratnē var uzskatīt arī saņēmējas sabiedrības pārstāvjus, kuri veica krāpšanu un vienlaikus bija šīs sabiedrības patiesie labuma guvēji atbalsta krāpnieciskās iegūšanas brīdī

(¹) Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).

(³) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā (OV 2014, L 181, 48. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. jūlijā iesniedza Administrativen sad – Veliko Tarnovo (Bulgārija) – “V.B. Trade” OOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo

(Lieta C-466/22)

(2022/C 389/07)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad – Veliko Tarnovo

Pamatlietas puses

Prasītāja: “V.B. Trade” OOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 910/2014 (¹) (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK 25. panta 1. punktā ietvertā frāze “[elektroniskā paraksta] juridiskais spēks [...] kā pierādījums” ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šo tiesību normu dalībvalstu tiesām ir jāpieņem, ka, ja ir izpildīti šīs regulas 3. panta 10., 11. un 12. [punktā] paredzētie nosacījumi vai par tiem nav strīda, šāda paraksta esamība un apgalvotā autorība *a priori* ir jāuzskata par neapšaubāmu un neapstrīdami pierādītu, un tā ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstu tiesām, ja ir izpildīti šajās normās paredzētie nosacījumi, ir jāatzīst, ka kvalificētam elektroniskajam parakstam ir pierādījuma vērtība/spēks, kas ir līdzvērtīgs pašrocīga paraksta pierādījuma vērtībai/spēkam tikai tiktāl, ciktāl tas ir paredzēts šādam pašrocīgam parakstam attiecīgajā valsts tiesiskajā regulējumā?
- 2) Vai minētās regulas 25. panta 1. punktā ietvertā frāze “[elektroniskā paraksta] juridiskais spēks [...] kā pierādījums” ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstu valsts tiesām ir noteikts absolūts aizliegums izmantot to tiesību sistēmās paredzētās procesuālās iespējas, lai noliegtu regulā paredzēta elektroniskā paraksta juridiskā spēka kā pierādījuma nozīmi, vai arī tā jāinterpretē tādējādi, ka šī norma neliedz atspēkot regulas 3. panta 10., 11. un 12. [punktā] paredzētos nosacījumus, dalībvalstu tiesām izmantojot atbilstoši to procesuālajām tiesībām piemērojamos instrumentus, tādējādi ļaujot tiesā uzsāktas tiesvedības pusēm atspēkot paredzēto elektroniska paraksta pierādījuma spēku un pierādījuma vērtību?

(¹) OV 2014, L 257, 73. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022.gada 15. jūlijā iesniedza *Markkinaoikeus* (Somija) –
*Mylan AB/Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.***

(Lieta C-473/22)

(2022/C 389/08)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Markkinaoikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Mylan AB*

Atbildētājas: *Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Somijā spēkā esošais un uz atbildību neatkarīgi no vainas balstīts kaitējuma atlīdzināšanas regulējums, kāds aprakstīts iepriekš (šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 16.–18. punkts), ir uzskatāms par saderīgu ar Izpildes direktīvas ⁽¹⁾ 9. panta 7. punktu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga: Uz kāda veida atbildību par kaitējuma atlīdzināšanu ir balstīta atbildība saskaņā ar Izpildes direktīvas 9. panta 7. punktu? Vai ir jāuzskata, ka šī atbildība ir atbildība par vainu, atbildība par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu vai atbildība citu iemeslu dēļ?
- 3) Attiecībā uz otro jautājumu – kādi apstākļi ir jāņem vērā, izvērtējot, vai pastāv atbildība?
- 4) It īpaši attiecībā uz trešo jautājumu, vai novērtējums ir jāveic, pamatojoties tikai uz apstākļiem, kas bija zināmi, nosakot pagaidu pasākumu, vai arī var ņemt vērā, piemēram, to, ka intelektuālā īpašuma tiesības, balstoties uz kuru iespējamu pārkāpumu tika pamatots pagaidu pasākums, vēlāk, pēc pagaidu pasākuma noteikšanas, tika atzītas par spēkā neesošām *ab initio*, un, ja tā, kāda nozīme ir jāpiešķir šim apstāklim?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 22. jūlijā iesniedza *Landgericht Düsseldorf*
(Vācija) – *EM/Roompot Service B.V.***

(Lieta C-497/22)

(2022/C 389/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja: EM

Atbildētāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā: *Roompot Service B.V.*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Regulas (ES) Nr. 1215/2012⁽¹⁾ 24. panta 1. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar tādu starp privātpersonu un profesionālu brīvdienu mītnu iznomātāju noslēgtu līgumu par īslaicīgu bungalo nodošanu lietošanā iznomātāja apsaimniekotā brīvdienu parkā, kurā papildus vienkāršai nodošanai lietošanā kā papildu pakalpojumi ir paredzēta galīgā uzkopšana un gultas veļas nodrošināšana, neatkarīgi no tā, vai brīvdienu bungalo pieder iznomātājam vai trešajai personai, izņēmuma jurisdikcija ir īpašuma atrašanās vietas valsts tiesām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 27. jūlijā iesniedza *Corte suprema di cassazione* (Itālija) – *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl*

(Lieta C-509/22)

(2022/C 389/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

Atbildētāja kasācijas instancē: *Girelli Alcool Srl*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vispirms, vai jēdziens “neparedzēti apstākļi”, kas ir pamatā zudumiem, kuri radušies atliktās nodokļa maksāšanas režīma laikā Direktīvas 2008/118/EK⁽¹⁾ 7. panta 4. punkta izpratnē, ir jāsaprot – tāpat kā nepārvaramas varas apstākļi – tādējādi, ka tie ir ārpus apstiprinātā noliktavas turētāja ietekmes esoši neparasti, neparedzami un nenovēršami apstākļi, kuri, kaut gan viņš no savas puses veic visus piesardzības pasākumus, objektīvi ir ārpus viņa kontroles?
- 2) Turklāt, vai, lai izslēgtu atbildību neparedzētu apstākļu gadījumā, nozīme ir rūpībai, kas izrādīta, veicot nepieciešamos piesardzības pasākumus kaitējumu radošās darbības novēršanai un ja tā ir, cik lielā mērā?
- 3) Pakārtoti abiem pirmajiem jautājumiem, vai tāds noteikums kā 1995. gada 26. oktobra Leģislatīvā dekrēta Nr. 504 4. panta 1. punkts, kas neparedzētus apstākļus un nepārvaramas varas apstākļi pielīdzina (paša nodokļa maksātāja vai trešo personu) vieglai neuzmanībai, ir saderīgs ar regulējumu, kas noteikts Direktīvas 2008/118/EK 7. panta 4. punktā, kurā nav norādīti papildu nosacījumi, it īpaši attiecībā uz kaitējuma izdarītāja vai aktīvā tiesību subjekta “vainu”?
- 4) Visbeidzot, vai frāze, kas arī ir ietverta minētajā 7. panta 4. punktā, “vai dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegtās atļaujas dēļ” var tikt saprasta kā iespēja dalībvalstij noteikt citu vispārēju kategoriju (viegla neuzmanība), kas var ietekmēt nodošanas patēriņam definīciju preču iznīcināšanas vai zuduma gadījumā, vai tomēr minētā frāze nevar iekļaut šādu noteikumu, jo tā drīzāk ir jāsaprot kā attiecinājums uz konkrētiem gadījumiem, kuriem katru reizi ir izsniegta atļauja vai kuri katrā ziņā tiek identificēti katrā atsevišķā gadījumā pēc to objektīvajiem elementiem?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV 2009, L 9, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. augustā iesniedza *Landgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – GE/*British Airways plc*

(Lieta C-522/22)

(2022/C 389/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītājs: GE

Atbildētāja: *British Airways plc*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts kopsakarā ar tās 7. panta 3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažieris, kurš lidojumu daļēji apmaksājis ar pasažieru lojalitātes programmas punktiem, no apkalpojošā gaisa pārvadātāja, kas nav viņa līgumpartneris, šajā ziņā atlīdzinājumu var prasīt (tikai un vienīgi) šo lojalitātes punktu izteiksmē?

2) Ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbildētu apstiprinoši:

Vai Pasažieru tiesību regula nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru – ja pretēji attiecīgajam, no Pasažieru tiesību regulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta izrietošajam pienākumam nav sniegts atlīdzinājums pasažieru lojalitātes programmas punktu veidā – no apkalpojošā gaisa pārvadātāja – šāda izpildījuma vietā – var prasīt kompensāciju (zaudējumu atlīdzināšanu), vai tomēr pasažierim ir saistoša viņa sākotnējā prasība par atlīdzinājumu šo lojalitātes punktu izteiksmē?

3) Ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbildētu noliedzoši:

Vai gadījumā, kad pasažieris var prasīt arī atlīdzinājumu naudā vai saņemšādu atlīdzinājumu, Pasažieru tiesību regulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts kopsakarā ar tās 7. panta 3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka par biļetes pirkuma cenas atlīdzinājumu [...], ko pasažieris no apkalpojošā gaisa pārvadātāja saņem, ir uzskatāma tāda naudas summa, kura pasažierim dotu iespēju vai būtu devusi iespēju, neizmantojot pasažieru lojalitātes programmas punktus, nopirkt biļeti lidojumam uz viņa galamērķi mainītā maršrutā līdzīgos pārvadājuma apstākļos pēc iespējas drīz vai citā dienā atbilstoši pasažiera vēlmēm, kad vēl ir pieejamas brīvas vietas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 17. augustā Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 1. jūnija spriedumu lietā T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *SFL/VNV*

(Lieta C-551/22 P)

(2022/C 389/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāves: L. Flynn, D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, P. Němečková un A. Steiblyté)

Pārējie lietas dalībnieki: *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno*, *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)*, Vienotā noregulējumu valde (VNV), Spānijas Karaliste, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, *Banco Santander, S.A.*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Vispārējās tiesas 2022. gada 1. jūnija spriedumu lietā *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *SFL – Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)*/Vienotā noregulējuma valde (T-481/17, EU:T:2022:311) tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesā tajā atzina, ka atcelšanas prasība ir pieņemama pirmajā instancē;
- 2) atzīt pirmajā instancē celto atcelšanas prasību lietā T-481/17 par nepieņemamu un līdz ar to, pilnībā noraidīt to; un
- 3) piespriest *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *SFL, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* (prasītājas pirmajā instancē) atlīdzināt Komisijai radušos tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā, gan saistībā ar šo tiesvedību Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs apelācijas sūdzības pamatus un apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi šādas tiesību kļūdas:

- kļūda LESD 263. panta 4. daļas un VNM regulas ⁽¹⁾ 18 panta 7. punkta interpretācijā attiecībā uz noregulējuma shēmas kvalifikāciju par apstrīdamu aktu (pirmais apelācijas sūdzības pamats),
- kļūda LESD 263. panta 4. daļas interpretācijā un Komisijas tiesību uz aizstāvību pārkāpums attiecībā uz atcelšanas prasības nevēršanu pret galīgā juridiski saistošā akta autoru (otrais apelācijas sūdzības pamats), un
- pārsūdzētā sprieduma pretrunīgais pamatojums, kas izriet no Vispārējās tiesas lēmuma, ka atcelšanas prasība, kas celta par apstrīdēto noregulējuma shēmu, ir pieņemama, taču Vispārējā tiesa secina, ka minētā noregulējuma shēma stājās spēkā un rada saistošās tiesiskās sekas tikai ar Komisijas lēmumu (trešais apelācijas sūdzības pamats).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2022. gada 30. jūnijā – Glonatech/REA

(Lieta T-409/22)

(2022/C 389/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Global Nanotechnologies AE schediasmou anaptyxis paraskevis kai emporias ylikon nanotechnologies (Glonatech)* (Lamía, Grieķija) (pārstāvis: N. Scandamis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Pētniecības izpildaģentūra

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka prasītāja ir pareizi izpildījusi savas līgumsaistības un tai ir neierobežotas tiesības uz projektam SANAD pieprasīto izmaksu segšanu un atcelt Paziņojumu par parādu Nr. 3242113938, jo ar noraidīto izmaksu atzišanu par neattiecināmām esot pārķēpti piemērojamie tiesību akti, un
- piespriest REA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā vai gadījumā, ja šajā prasībā izvirzītie prasījumi netiktu apmierināti, atturēties piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ņemot vērā šīs lietas sarežģītību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka būtu jāuzskata – “galīgais revīzijas ziņojums” par prasītājas norīkotajiem darbiniekiem izmaksātajām naudas summām, kas piešķirtas par zināšanu apmaiņu un starpnozaru mobilitāti, neietilpst līguma (dotācijas līgums) darbības jomā, tāpēc, ka REA to ir ierosinājusi izņēmuma kārtā attiecībā uz vienotas likmes finansējumu, kurš ir raksturīgs uz rezultātiem balstītiem pētījumiem un kuram tādējādi netiek veikta *ex post* pārbaude, bet arī tāpēc, ka tas acīmredzami ir sagatavots saskaņā ar izmeklēšanas principu, pieņemot sistemātisku kļūdu esamību, kas tomēr ir uzskatītas par nesistemātiskām, un tādējādi pamatojoties uz nosacījumiem, kuri ir raksturīgi dažādu veidu procedūrām.
2. Ar otro pamatu pakārtoti tiek apgalvots, ka tad, ja šāda kontrole būtu uzskatāma par ietilpstošu dotācijas līguma darbības jomā, kredītrīkotājam to būtu bijis jāveic kā *ex ante* pārbaudi, balstoties uz pierādījumiem, kuri izriet no uzņemošajā organizācijā (KU) – kam konkrēti uzticēts vākt datus par norīkojumiem tās telpās – iedibinātajiem elektroniskās kontroles mehānismiem, un to būtu bijis jāuzrauga atbildētājam. Pareizi vērtējot saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem, šādi nerīkodamās, pēdējā minētā esot pārķēpusi dotācijas līguma noteikumus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka pat tad, ja tiktu uzskatīts, ka revīzija ietilpst dotācijas līguma darbības jomā un pierādīšanas pienākums principiāli gulstas uz atbildētāju, norīkojumu izmaksu noraidīšana – *ex post* pārbaudē attiecībā uz sistemātiskām kļūdām, kam šāda pārbaude neesot piemērojama, tāpēc, ka tās attiecoties uz vienotas likmes finansējumu, – esot notikusi, pārķēpjot lābticības principu ne tikai Finanšu regulas 2018/1046 (1) (kura bija spēkā revīzijas veikšanas brīdī (181. panta 2. punkts)) piemērošanā, bet arī vispārīgi līguma izpildē, jo prettiesiski izmantojot rīcības brīvību, revīzijas struktūra ir noraidījusi kā nepietiekamu lietderības revīziju attiecībā uz vienotas likmes finansējumu, lai to novērtētu, balstoties uz apliecinātiem vai revidējamiem labuma guvēja vēsturiskajiem datiem, un tā vietā devusi priekšroku pierādījumu veidiem, kas saistīti ar vienotas likmes finansējuma segto darbību pamatojošajiem notikumiem. Šāda pierādījumu kārtības apvēršana esot liegusi prasītājam tiesības interpretēt tās līgumsaistības sev par labu neskaidru noteikumu tiesiskā kontekstā, ko radījusi tobrīd piemērojamā Finanšu regula (966/2012) (2), kā arī atbildētājas pretrunīgā rīcība, uzraugot dotācijas līguma īstenošanu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka kārtīgi apsverot dažādos – kā iekšējos, tā ārējos – apstiprinošos pierādījumus, bet arī maldinošos norādījumus gan pirms īstenošanas sākšanas, gan tās laikā, pierādījumos atklātās neatbilstības un nepilnības nebūtu jāņem vērā vai vismaz būtu tām jāpiešķir pienācīga nozīme, bet nevis pilnībā jānoraida kā sistemātiskas, it īpaši, kad tās atbilstoši vispārējam samērīguma principam nebūtu jāievēro, jo tās ir nebūtiskas un ietekmes ziņā nenozīmīgas.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV 2012, L 298, 1. lpp.).

Prasība, kas 2022. gada 18. jūlijā – Sberbank Europe/VNV

(Lieta T-450/22)

(2022/C 389/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sberbank Europe AG (Vīne, Austrija) (pārstāvji: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- saskaņā ar LESD 264. pantu atzīt, ka Vienotās noregulējuma valdes 2022. gada 1. marta Rezolūcija-lēmums nav spēkā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- piespriest VNV atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka VNV esot pārsniegusi savas pilnvaras, jo attiecībā uz prasītāju ir pieņēmusi lēmumu, nevis vienkārši atturējusies no jebkādas darbības saskaņā ar savu secinājumu par to, ka nav izpildītas VUM regulas (¹) 18. panta prasības.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka VNV esot pārkāpusi prasītājas tiesības tikt uzklausi.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka VNV apstrīdētajā lēmumā neesot sniegusi atbilstošu pamatojumu.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka VNV neesot pienācīgi ņēmusi vērā prasības saskaņā ar VUM regulas 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka VNV un ECB nav izvērtējušas prasītājas saistību atlikšanu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka VNV esot pārkāpusi samērīguma principu, neizskatot vairākas acīmredzamas un mazāk apgrūtinājošas alternatīvas, tostarp prasītājas nodošanu citam akcionāram.

7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka VNV neesot ievērojusi noregulējuma plānu, nesniedzot tam ticamus paskaidrojumus.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 21. jūlijā – BASF un citi/Komisija

(Lieta T-453/22)

(2022/C 389/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Vācija), Dow Europe GmbH (Horgen, Šveice), Nouryon Functional Chemicals BV (Arnhem, Nīderlande) (pārstāvji: J.P. Montfort un P. Chopova-Leprêtre, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas deleģēto regulu (ES) 2022/692 (2022. gada 16. februāris), par grozījumiem, ko izdara, zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”) (¹), ciktāl ar to tiek ieviesta trīs vielu, proti, N-karboksietilimino-bis (etilēnnitrilo)tetra(etiķskābes) un tās pentanātrija un pentakālija sāļu (kopā sauktas – “DTPA” jeb “attiecīgā viela”) harmonizētā klasifikācija un marķējums, t.i. apstrīdētās regulas 2. un 3. apsvērumu, 1. un 2. pantu un tās pielikumu, ciktāl tie attiecas uz DTPA un it īpaši uz ierakstiem, kuri iekļauti ar apstrīdētās regulas pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (“CLP regula”) (²) VI pielikuma 3. daļā attiecībā uz atsevišķām vielām:

— N-karboksietilimino-bis(etilēnnitril)tetraetiķskābe;

— pentanātrija (karboksilatometil)iminobis(etilēnnitrilo)tetraacetāts;

— pentakālija 2,2',2'',2''',2''''-(etān-1,2-diilnitrilo)pentaacetāts.

— piespriest atbildētājam šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji savas prasības pamatojumam izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula esot tikusi pieņemta, pārkāpjot CLP regulas 36. panta 1. punktā un tās I pielikuma 3.7.2.2.1. iedaļā noteikto klasifikācijas kritēriju, jo DTPA nav tām “raksturīgu specifisku īpašību kaitīgi ietekmēt reprodukciju”. Lai gan neliela ontogēzes iedarbība bija novērojama uz dzīvniekiem, kuri tika pakļauti ļoti augstam DTPA devām, šī iedarbība bija “nespecifiska sekundāra”, kas nepamatojot klasifikāciju kā toksisku reprodukcijai.

2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pārkāpjot CLP regulas I pielikuma 3.7.2.2.2. iedaļu, jo ES iestādes neesot pamatīgi novērtējuši un ņēmušas vērā iespējamo ietekmi uz mātes toksicitāti, klasificējot DTPA. DTPA rada cinka deficītu, traucējot mātes homeostāzi žurkām, un tā ir matēs toksicitāte, kas izraisa novēroto nespecifisku sekundāro iedarbību. Uz to nevar balstīt DTPA klasifikāciju kā toksisku reprodukcijai saskaņā ar CLP regulas prasībām.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pārkāpjot CLP regulas I pielikuma 3.7.2.2.1. iedaļu un tabulu 3.7.1(a), jo pieejamie pierādījumi neveido “[stingru] pieņēmumu”, ka DTPA var radīt iedarbību uz reprodukciju cilvēkiem, nedz bija “skaidri pierādījumi”, ka DTPA var radīt ontogēzes iedarbību, nepastāvot citai toksiskai iedarbībai (t.i. mātes toksicitātei). Atkal, bez šādiem pierādījumiem DTPA kā toksisku reprodukcijai klasifikācija 1B kategorija neesot pamatota.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pārkāpjot Komisijas pienākumu saskaņā ar CLP regulas 37. panta 5. punktu noteikt, ka ierosinātā harmonizētā klasifikācija ir “atbilstīga”. Komisija apstiprināja Riska novērtēšanas komitejas (RAC) atzinumus, nepārbaudot, vai tie ir konsekventi, ticami un tādi, uz kuriem var balstīt ierosināto klasifikāciju. Ja Komisija būtu ņēmusi vērā visu attiecīgo informāciju par DTPA īpašībām, kā to atkārtoti aicināja darīt dokumentācijas iesniedzēja (“DI”) no 2018. līdz 2022. gadam, tā nebūtu klasificējusi DTPA 1B kategorijā kā toksisku reprodukcijai.
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pārkāpjot CLP regulas 37. panta 4. punktā paredzētās procesuālās prasības balstīties uz pašiem RAC atziniem kā tādiem, nevis tikai uz priekšlikumu harmonizētajai klasifikācijai un DI izdarītam marķējumam.
6. Ar sesto prasības pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu bez iepriekšējas ietekmes novērtējuma veikšanas un dokumentēšanas, Komisija nav ievērojusi savas saistības, kuras ir paredzētas Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu, un labas pārvaldības principu.

(¹) OV 2022, L 129, 1. lpp.

(²) OV 2008, L 353, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 18. augustā – Austrija/Komisija

(Lieta T-501/22)

(2022/C 389/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Austrijas Republika (pārstāvji: J. Schmoll un A. Kögl)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/908 (2022. gada 8. jūnijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus izdevumus, kuri dalībvalstīm radušies Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) satvarā (izzināts ar dokumenta numuru C(2022) 3543 *final* un publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2022. gada 10. jūnijā, L 157, 15. lpp.), ciktāl no Savienības finansējuma tiek izslēgti šī lēmuma pielikumā budžeta posteņa 6200 1.–8. rindā norādītie izdevumi, ko Austrijas Republikas pieprasījusi no ELGF, atskaitot budžeta posteņi 08020601 norādītās summas, līdz ar to kopā 68 146 449,98 EUR.
- piespriest atbildētājam atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz šādiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats

Atbildētāja esot pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013⁽¹⁾ 52. panta 1. punktu, ar apstrīdēto Īstenošanas lēmumu nosakot finanšu korekciju, kaut arī prasītāja esot piemērojusi samazinājuma koeficientu maksājumtiesību piešķiršanai alpu ganību lietotājiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013⁽²⁾ 24. panta 6. punktu. Tāpēc ar to saistītā finanšu korekcija esot veikta nepareizi.

2. Otrais prasības pamats

Atbildētāja esot pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 1. punktu, nosakot finanšu korekciju, kaut arī valsts rezervju izmantošana attiecībā uz ganību lietotājiem noteiktajiem korektīvās darbības pasākumiem, kā arī lineārā samazināšana, lai novērstu valstij noteiktā maksimālā apjoma pārsniegšanu, esot saderīgas ar Savienības tiesībām. Atbildētāja esot varējusi balstīt šo rīcību uz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punkta b) apakšpunktu vai, attiecīgi, uz 7. pantu. Tāpēc ar to saistītā finanšu korekcija esot notikusi nepareizi.

3. Trešais prasības pamats

Atbildētāja esot pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 4. punkta a) apakšpunktu, noraidot arī finansējumu tādiem EGFL izdevumiem, kas ir veikti pirms 2016. gada 26. novembra, tas ir, vairāk kā 24 mēnešus pirms pārbaudes rezultātu nodošanas ar atbildētājas 2018. gada 27. novembra vēstuli.

4. Ceturtais prasības pamats

Atbildētāja neesot izpildījusi LESD 296. panta otrajā daļā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, vispār neizskatot prasītājas apgalvojumus attiecībā uz alpu ganību iedalījumu, kas balstīts uz federālo zemju likumiem par alpu ganībām, un tādējādi neesot pietiekami un atbilstoši pamatojusi prasītājai pārņemto objektivitātes un vienlīdzīgas attieksmes prasību pārkāpumu, piemērojot Regulas (ES) 1307/2013 24. panta 6. punktā paredzēto noteikumu par izņēmumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 18. augustā – CrossFit/EUIPO – Pitk Pelotas (“CROSSWOD EQUIPMENT”)

(Lieta T-506/22)

(2022/C 389/17)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CrossFit LLC (Boulder, Kolorado, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: D. Mārginean, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Pitk Pelotas, SL (Noain, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīga strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CROSSWOD EQUIPMENT” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 064 486

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 22. jūnija lēmums lietā R 325/2021-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu;
- grozīt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *Pitk Pelotas, SL* atlīdzināt *CrossFit, LLC* šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus, kā arī izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē un Iebildumu nodaļā.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelācijas pirmā padome esot kļūdaini secinājusi, ka nepastāv sajaukšanas iespēja ar agrākajām preču zīmēm “CROSSFIT”;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelācijas pirmā padome esot kļūdaini secinājusi, ka nepastāv sajaukšanas iespēja ar agrāko preču zīmi “CROSS”;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums, jo Apelācijas padome esot kļūdaini secinājusi, ka prasītāja nav pierādījusi savas agrākās preču zīmes “CROSSFIT” reputāciju Eiropas Savienībā attiecībā uz 41. klasē ietvertajiem pakalpojumiem.

Prasība, kas celta 2022. gada 22. augustā – *Bimbo/EUIPO – Bottari Europe* (“*BimboBIKE*”)

(Lieta T-509/22)

(2022/C 389/18)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Bimbo, SA* (Madrīde, Spānija) (pārstāvis: *J. Carbonell Callicó*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Bottari Europe Srl* (Pomponesko, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīga strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “*BimboBIKE*” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 274 340

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 16. jūnija lēmums lietā R 2110/2021-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

- atzīt par nepiemērojamu prasītājam noteikto pienākumu atlīdzināt otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieci radušos tiesāšanās izdevumus;
- piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt visus izdevumus saistībā ar Vispārējā tiesā izskatāmo strīdu, tostarp izdevumus, kas radušies procesā *Apelācijas padomē*.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 109. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 23. augustā – *Olimp Laboratories/EUIPO – Schmitzer* (“HPU AND YOU”)

(Lieta T-511/22)

(2022/C 389/19)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Olimp Laboratories sp. z o.o. (Dembica, Polija) (pārstāvis: *M. Kondrat*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Sonja Schmitzer (Teltova, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “HPU AND YOU” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 174 721

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2022. gada 23. jūnija lēmums lietā R 1888/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atpakaļ atkārtotai izskatīšanai, vai
- grozīt apstrīdēto lēmumu, norādot, ka pastāv relatīvi Eiropas Savienības preču zīmes pieteikuma Nr. 18 174 721 reģistrācijas atteikuma pamati attiecībā uz visām 5., 35. un 44. klasē ietvertajām precēm un pakalpojumiem un, ka attiecīgā preču zīme netiek reģistrēta;
- piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus par labu prasītājai.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- preču zīmju līdzības novērtējuma principa neievērošana;
- tiesiskās palāvēības aizsardzības principa un tiesiskās noteiktības principa neievērošana.

Prasība, kas celta 2022. gada 29. augustā – Aldi/EUIPO – Heredero de Navarra (“LYTTOS”)**(Lieta T-517/22)**

(2022/C 389/20)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Vācija) (pārstāvji: N. Lützenrath, C. Fürsen, M. Minkner un A. Starcke, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Heredero de Navarra, SL (Mendavia, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “LYTTOS” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 126 191

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2022. gada 18. maija lēmums lietā R 1462/2021-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 28. augustā – Karić/Padome**(Lieta T-520/22)**

(2022/C 389/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bogoljub Karić (Belgrada, Serbija) (pārstāvji: R. Löff, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2022/881 (2022. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno Lēmumu 2012/642/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Baltkrievijā un Baltkrievijas iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu ⁽¹⁾,

- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2022/876 (2022. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno 8.a panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 765/2006 par ierobežojošiem pasākumiem, ņemot vērā situāciju Baltkrievijā un Baltkrievijas iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu ⁽²⁾ (turpmāk tekstā – “apstrīdētais akts”), ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un
- piespriest Padomei segt savus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus saistībā ar šīs prasības celšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību. Pirmkārt, tiek apgalvots, ka pamatojumi esot uzskaitīti neatbilstošā veidā. Nenorādot pietiekami skaidri to, kā Padome ir secinājusi, ka alternatīvie kritēriji Padomes Lēmuma 2012/642/KĀDP (2012. gada 15. oktobris) par ierobežojošiem pasākumiem pret Baltkrieviju ⁽³⁾ 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir piemērojami prasītājam, ar apstrīdētajiem aktiem esot pārkāpts LESD 296. panta 2. punkts. Otrkārt, esot pārkāpts personiskās atbildības princips tādējādi, ka, nenorādot labumu, ko prasītājs guvis no Baltkrievijas režīma, vai atbalstu, ko tam sniedzis prasītājs, ar apstrīdētajiem aktiem tiekot pārkāptas prasītāja pamattiesības, tādējādi pārkāpjot personiskās atbildības principu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Pirmkārt, tiek apgalvots, ka neesot norādīts, kāds labums ir gūts no Lukašenko režīma vai tam sniegtā atbalsta. Apstrīdētajos aktos esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo tie esot pieņemti bez pietiekama pamatojuma ar pierādījumiem. Otrkārt, tiek apgalvots, ka neesot norādīta laikā atbilstoša rīcība. Apstrīdētie akti esot tikai sodoši un līdz ar to – prettiesiski, jo tos atbalstošie pierādījumi atklāj tikai vēsturiskus apstākļus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota nesamērīga iejaukšanās prasītāja pamattiesībās. Apstrīdēto aktu mērķis esot sasniegts ar citiem likumdošanas pasākumiem; tādēļ tie esot nesamērīga iejaukšanās prasītāja pamattiesībās.

⁽¹⁾ OV 2022, L 153, 77. lpp.

⁽²⁾ OV 2022, L 153, 1. lpp.

⁽³⁾ OV 2012, L 285, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 29. augustā – *Golovaty*/Padome

(Lieta T-521/22)

(2022/C 389/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ivan Ivanovich Golovaty* (Soligorska, Baltkrievija) (pārstāvji: *V. Ostrovskis*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2022/881 (2022. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno Lēmumu 2012/642/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Baltkrievijā un Baltkrievijas iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu ⁽¹⁾, ciktāl tas attiecas uz prasītāju (Pielikums A.2);
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2022/876 (2022. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno 8.a panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 765/2006 par ierobežojošiem pasākumiem, ņemot vērā situāciju Baltkrievijā un Baltkrievijas iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu ⁽²⁾, ciktāl tas attiecas uz prasītāju (Pielikums A.3);

— piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots tiesiskuma principa pārkāpums.

— Iemesli prasītāja iekļaušanai sarakstā ietver vairākus jēdzienus, kuri nav definēti nedz apstrīdētajos aktos, nedz judikatūrā. Tādējādi to jēga nav skaidra prasītājam un viņš nevar nepārprotami saprast tos un izlemt, kā rīkoties to pasākumu kontekstā, kurus Padome pret viņu ir pieņēmusi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

— Padome neesot pierādījusi, kādā veidā prasītājs gūst labumu no Lukašenko režīma vai atbalsta to. Tādēļ Padome neesot pierādījusi, ka prasītājs gūst labumu no Lukašenko režīma vai atbalsta to.

— Padome neesot pierādījusi, kādā veidā prasītājs ir atbildīgs par pilsoniskās sabiedrības apspiešanu. Tādēļ Padome neesot pierādījusi, ka prasītājs ir atbildīgs par pilsoniskās sabiedrības apspiešanu.

— Vairākums Padomes sniegto pierādījumu esot neuzticami, neprecīzi vai nesaistīti ar prasītāju vai iemesliem viņa iekļaušanai sarakstā.

3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots nediskriminācijas principa pārkāpums.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot nesamērīgi pārkāptas tiesības uz īpašumu.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts princips par tiesību uz aizstāvību ievērošanu.

⁽¹⁾ OV 2022, L 153, 77. lpp.

⁽²⁾ OV 2022, L 153, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 29. augustā – QU/Padome

(Lieta T-522/22)

(2022/C 389/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: QU (Telaviva, Izraēla) (pārstāvis: R. Martens un V. Ostrovskis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt, pirmkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2022/883 (2022. gada 3. jūnijs), ar kuru groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “grozītais lēmums”), ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un, otrkārt, Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2022/878 (2022. gada 3. jūnijs), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽²⁾ (turpmāk tekstā – “grozītā regula”), ciktāl tā attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts grozītā lēmuma 2. pants un grozītās regulas 3. pants, jo Padome esot pieļāvusi tiesību kļūdu, prasītājam maldīgi piemērojama grozītā lēmuma 2. panta 1. punkta g) kritēriju un grozītās regulas 3. panta 1. punktu, pamatīgi neizvērtējot faktus un nenorādot pietiekamu pamatojumu, lai pret personu noteiktu ierobežojošus pasākumus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 296. pants, Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 2. punkts un grozītā lēmuma 2. un 4. pants, jo Padome neesot norādījusi pietiekami specifisku un konkrētu pamatojumu, lai attaisnotu lēmumu veikt ierobežojošus pasākumus pret prasītāju atbilstoši Lēmuma 4. pantam un Regulas 3. pantam; tā esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas, veicama analīzi un nespējama pierādīt, kāpēc uz prasītāju būtu attiecināms kāds no grozītajā lēmumā noteiktajiem kritērijiem, pamatīgi neizvērtējot faktus un nenorādot pietiekamu pamatojumu, lai pret personu noteiktu ierobežojošus pasākumus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Hartas 41. un 48. pants, to pamatojot ar šādiem motīviem: Padome neesot izsniegusi prasītājam pierādījumus ietverošos lietas materiālus, dodot viņam pietiekamu laiku, lai aizstāvētu savas tiesības, Padome esot noteikusi laika ierobežojumu 14 dienu apjomā apsvērumu paušanai un pierādījumus ietverošos lietas materiālus esot izsniegusi tikai vienu dienu pirms termiņa beigām, un prasītājam neesot bijis laika izskatīt pierādījumus ietverošos lietas materiālus un paust apsvērumus, lai gan Padomei būtu bijis prasītājam jādod pietiekams laiks pierādījumus ietverošo lietas materiālu izskatīšanai un apsvērumu sniegšanai un būtu bijusi jānodrošina visu aizstāvības tiesību stingra ievērošana.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 296. pants un Hartas 16. un 45. pants, jo Padome pret prasītāju esot veikusi nesamērīgus ierobežojošus pasākumus, pamatojoties uz neapstiprinātiem apgalvojumiem par faktiem, kuri katrā ziņā vairs nevarot būt pamatoti.

⁽¹⁾ OV 2022, L 153, 92. lpp.

⁽²⁾ OV 2022, L 153, 15. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 30. augustā – *Belaruskali*/Padome

(Lieta T-528/22)

(2022/C 389/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Belaruskali* AAT (Soligorska, Baltkrievija) (pārstāvji: V. Ostrovskis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2022/881 (2022. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno Lēmumu 2012/642/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Baltkrievijā un Baltkrievijas iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu ⁽¹⁾, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2022/876 (2022. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno 8.a panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 765/2006 par ierobežojošiem pasākumiem, ņemot vērā situāciju Baltkrievijā un Baltkrievijas iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu ⁽²⁾, ciktāl tas attiecas uz prasītāju (turpmāk tekstā kopā – “apstrīdētie akti”); un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots tiesiskuma principa pārkāpums.
 - Ar apstrīdētiem aktiem, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, esot pārkāptas pamattiesības.
 - Ar apstrīdētiem aktiem, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, esot pārkāpti starptautiskie nolīgumi.
 - Ar apstrīdētiem aktiem esot pārkāpti mērķi, kas noteikti Eiropas Savienības juridiskajā pamatā.
 - Ar apstrīdētiem aktiem, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, esot pārkāpts princips, kas prasa mērķētus pasākumus – tie ietekmējot civiltiedzīvotājus ne tikai Baltkrievijā, bet visā pasaulē.
 - Ar apstrīdētiem aktiem tiek pārkāpts juridiskās drošības princips. Iemesli prasītāja iekļaušanai sarakstā ietver vairākus jēdzienus, kuri nav definēti nedz apstrīdētajos aktos, nedz judikatūrā. Tādējādi to jēga nav skaidra prasītājam un viņš nevar tos nepārprotami saprast un izlemt, kā rīkoties to pasākumu kontekstā, kurus Padome pret viņu ir pieņēmusi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
 - Padome neesot pierādījusi, kādā veidā prasītājs gūst labumu no Lukašenko režīma vai tā atbalsta. Tāpēc Padome neesot pierādījusi, ka prasītājs gūst labumu no Lukašenko režīma vai atbalsta to.
 - Padome neesot pierādījusi, kādā veidā prasītājs ir atbildīgs par pilsoniskās sabiedrības apspiešanu. Tādēļ Padome neesot pierādījusi, ka prasītājs ir atbildīgs par pilsoniskās sabiedrības apspiešanu.
 - Vairākums Padomes sniegto pierādījumu esot neuzticami, neprecīzi vai nesaistīti ar prasītāju vai iemesliem viņa iekļaušanai sarakstā.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots nediskriminācijas principa pārkāpums.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ OV 2022, L 153, 77. lpp.

⁽²⁾ OV 2022, L 153, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 30. augustā – QT/EIB

(Lieta T-529/22)

(2022/C 389/25)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: QT (pārstāve: L. Levi, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
līdz ar to
- atcelt 2021. gada 28. septembra lēmumu veikt naudas summas 61 186,61 EUR atgūšanu un 2022. gada 20. maija lēmumu, ar kuru noraidīta prasītājas administratīvā sūdzība,

- piespriest EIB atmaksāt atgūtās summas, tām pieskaitot nokavējuma procentus; nokavējuma procenti ir nosakāmi atbilstoši Eiropas Centrālās bankas noteiktajai likmei, kas palielināta par diviem procentpunktiem,
- piespriest EIB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot prasību par Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2021. gada 28. septembra lēmumu atgūt naudas summu 61 186,61 EUR apmērā, kas ir nepamatoti izmaksāta kā izglītības pabalsti, apgādājamā bērna pabalsti un ar tiem saistītie pabalsti laikposmā no 2014. gada jūlija līdz 2017. gada jūnijam, prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz akta autora kompetences neesamību.
2. Otrais pamats attiecas uz EIB personālam piemērojamo administratīvo noteikumu (turpmāk tekstā – “administratīvie noteikumi”) 16.3. pantā paredzētā piecu gadu noilguma termiņa pārkāpumu.
3. Trešais pamats attiecas uz administratīvo noteikumu 16. panta pārkāpumu, jo papildus piecu gadu noilguma termiņam nav izpildīti atgūšanas nosacījumi.
4. Ceturtais pamats attiecas uz administratīvo noteikumu 2.2.3. un 2.2.4. panta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Prasība, kas celta 2022. gada 30. augustā – *Belarusian Potash Company*/Padome

(Lieta T-534/22)

(2022/C 389/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Belarusian Potash Company* AAT (Minska, Baltkrievija) (pārstāvji: V. Ostrovskis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2022/881 (2022. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno Lēmumu 2012/642/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Baltkrievijā un Baltkrievijas iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu (¹), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Īstenošanas regulu Nr. (ES) 2022/876 (2022. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno 8.a panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 765/2006 par ierobežojošiem pasākumiem, ņemot vērā situāciju Baltkrievijā un Baltkrievijas iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu (²), ciktāl tas attiecas uz prasītāju (turpmāk tekstā kopā – “apstrīdētie akti”); un
- izdot rīkojumu Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājam savā aizstāvībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajiem aktiem esot pārkāpts tiesiskuma princips.
 - Iemesli prasītāja iekļaušanai sarakstā ietver vairākus jēdzienus, kuri nav definēti nedz apstrīdētajos aktos, nedz judikatūrā. Tādējādi to jēga nav skaidra prasītājam un viņš nevar tos nepārprotami saprast un izlemt, kā rīkoties to pasākumu kontekstā, kurus Padome pret viņu ir pieņēmusi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un nav ievērotas tiesības tikt uzklaustītam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
 - Vairākums Padomes sniegto pierādījumu esot neuzticami, neprecīzi vai nesaistīti ar prasītāju vai iemesliem viņa iekļaušanai sarakstā.
 - Padome neesot pierādījusi, kādā veidā prasītājs gūst labumu no Lukašenko režīma vai atbalsta to. Tādēļ Padome neesot pierādījusi, ka prasītājs gūst labumu no Lukašenko režīma vai atbalsta to.
4. Ceturtais pamats: samērīguma principa pārkāpums.

⁽¹⁾ OV 2022, L 153, 77. lpp.

⁽²⁾ OV 2022, L 153, 1. lpp.

Vispārējās tiesas 2022. gada 25. augusta rīkojums – *Silgan Closures* un *Silgan Holdings*/Komisija

(Lieta T-415/18) ⁽¹⁾

(2022/C 389/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 294, 20.8.2018.

Vispārējās tiesas 2022. gada 25. augusta rīkojums – *Silgan International* un *Silgan Closures*/Komisija

(Lieta T-808/19) ⁽¹⁾

(2022/C 389/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 27, 27.1.2020.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV